

Op des doods betrachtungen, Sterf-Sangen, en Echt-scheidin-
ge van den Eerwaardigen, Godtzaligen, zeer Geleerden.

D. WILHELMUS SLUYTER,
Bedienaer des Goddelyken Woordstot EYBERGEN.

DE dood is bitter voor een Ziel
Die noit haer zelve onderhiel
Om van doods macht en doen te spreken,
Maer, voor een man, die all' haer pa'en
Voordachtelyk heeft doorgegaen,
Is zy heel zoet en vry van steken.
Die kan (wanneer hy maer betracht,
En na waerdye neemt in acht
Het geen' alhier ons werd beschreven.
En door de zoete Poësy
En aengename Melody
Van SLUYTERS Geest ons werd gegeven)
Haer in het binnenst' van het hert
Doen voelen zulk een zwaren smert,
Waer doorze trilt op all' haer wegen,
Ja staet verftelt gelyk een kind
(Sy die het alles overwind)
Dat wapen-tuygen heeft noch degen.
Die kan haer (die het gansche Land
In Boeyen slaet, en in den band
Zoo groot als kleine weet te dwingen)
Door eenen zoeten Swaen zank
En door een over aerdsch geklank,
De dood doen sterven, en dood zingen.
Die kan ('t is wonder om te zien)
Dit maken, dat twee Echte Li'en;
Die, als twee Lamm'ren t'zamen weiden,
Met vrolykheid en Zielen-vreugt
Als waer 't een Bruyloft van geneugt
Van hier in Minn' te zamen scheiden,
Indien gy zegt, hoe kan dat zyn?
Dat waer uit roet of uit venyn
De zoetste Medicynen zuugen.
't Is Zoo; Maer ziet, hier is de man
Die met zyn eigen doen, hier van
Ten vollen u zal overtuygen.

Vol. ab Oosterwyk, Pastor Delphensis.

Gedenkt te sterven is 't devys der Oude Wyzen,
Gedenkt te sterven is een kunst niet om volprijzen,
Gedenkt te sterven draegt wellevens regel voor,
Gedenkt te sterven myd der zonden dood'lyk spoor.
Bereyd uw Huys (zegt God) gy zult niet langer leven,
Bereyd u huys (o Mensch!) want 't huys zal u begeven;
Bereyd u waerde ziel tot scheiding uyt haer Huys,
Bereyd u Huysgezin tot lydzaamheid in 't Kruys.
Sterft om we'er op te staen, ziet in den dood het oordeel:
Sterft in den Heer getroost, ziet in den dood u voordeel.
Sterft al de zonden af, zegt, 't sterven is gewin,
Sterft geerne, want gy gaet alzoo ten Hemel in.
Sterft vrolyk, en zoo lang gy leeft leeft *Sluyters Sangen*,
Die 't sterven sterven doen, en na den dood verlangen.
Singt Symons Swanen-Sang, nu laet gy Heer opregt,
Van 't Sondig lichaem los in vreed' gaen uwen kneegt.
Sterft zoete weder-paer, sterft tochten der natuere,
Sterft eerst, of laetst', en volgt de lessen der Schriftuere,
Dat d'een den and'ren geef aen Gods gestelde perk:
Dat d'een den and'ren dek lykplichtig met een Serk:
Zoo leer een iegelyk van *Sluyter*, hoete scheiden,
Zoo leer een iegelyk zyn af-scheid te verbeiden;
Zoo scheid *Sluyter* van zyn recht bepeer'ldē Vrouw,
En tweed' *Hezechieel* in dienst en in zyn Trouw.

Raptim posuit Amico non è multis,

ARNOLDUS BORNIVS, Eccles. Delphensis.

*Toegift van den zelven Autheur, aen zynen waerden
voorgemelden Vriend.*

'k **H**AD gemeynt niet meer te zeggen
En myn penne neer te leggen,
Echter dacht my eer ik sluyt
Moet'er noch een Rymtjen uyt.

Waerde Vriend WILHELMI SLUYTER,

Aerdig Dichter, konstig Fluyter,
Treff'lyk Leeraer in GODS Kerk,
Ieder een die pryft uw werk.

'k Hoor de Rymers t'zaem besluyten,
Datz' haer Rymtjes willen uytten,
Tot u lof, haer dankbaerheid
Voor u nieuwen arrebeid.

'k Moet de hand slaen aen haer reyen,

'k Kan geen later tyd verbeyen,
'k Zal (hoewel de minst in kunst)
Ook betoonen liefd' en gunst.

En u wyze Doods betrachting,
Altoos houden in hoogachting,
En wanneer de Dood valt bang,
Denken aen u Sterf-gezang.

'k Zal de droeve Echte-lieden
d'Onmaet van haer rouw verbieden,
Als'er een werd weg gerukt,
Door het geen hier word gedrukt.

'k Zal haer leyden tot den Tempel,
'k Zal haer toonen uw exempel,
En uw blad'ren open doen,
Om haer met GODS troost te voên.

Laet het vleesch haer dan vry tergen,
'k Wedd' de Leeraer van EYBERGEN
Met zyn troost en goeden raed
Zingen zal de boven-maet.

Zulks een ieder wel bereidet,
Als hy uyt dit leven scheydet,
Sluyten zal zyn hart voor d'aerd',
Open tot de Hemel-vaert.

IE SU wilt ons hert ontsluyten,
Houd den boozen geest jaer buyten.
Blyft altoos ons toeverlaet,
Doe ons volgen SLUYTERS raed,

8 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING

Als wy 't laetste woordjen uytten
En alzoo ons leven sluyten:

Dat dan d'hemel ons ontfang

In der Eng'len vreugde zang. A. BORNIVS.

STERF-GESANGEN.

I. Klaeg- en Bede-zang.

Op de wyze: O Jefu! als myn Iterfuur naekt.

- Preb. 5: 14. 1. **A**ch! dat de mensch zoo licht vergeet /
Job 30: 23. Dat hy van hier moet scheiden!
Eph. 4: 18. Een ieder zeyd wel / dat hy 't weet;
Tit. 1: 16. Maer 't leven / dat wy leyden /
 Getuygt wel anders metter daed /
Ief. 38: 1. Om dat men zich zoo zelden gace
 Necht tot de dood bereyden.
Joa. 8: 44. 2. Het allereerste leugen-woord;
Gen. 3: 1 Gy zult den dood niet sterven,
Rom. 5: 12. Gaet noch tot alle menschen voort /
 En erst op Adams erden.
Pf. 49: 12. Elk denki vast by zich zelfs verdwaest /
Matt. 24 God zal myn dzaed noch niet zoo haest
48. Dan 's leveng webb' afkerben.
Ief. 38: 12. 3. Wy hebben hier geen vaste Stad /
Heb. 13: Waer in wy mogen blyven;
14. Het is hier maer een wandel-pad /
2 Cor. 5: Daerw' haestelyk henen dzyben:
7. Hier boven is het Vaderland /
Pf. 90: 9. Daer eeuwig zullen zyn beplant
Heb. 11: 14. Die in 't Geloof beklyben.
 4. Wat leeft men dan / als of men hier
Pf. 49: 10. In eeuwigheid zou leven?
Jac. 5: 5. Men volgt zyn lust / en maekt goe c'ier /
Pf. 92: 11. Men laet zyn hert vast klieben
Luc. 16: Een ydel' eer / en overbloed
19. Dan macht en pracht en ydelyk goed